

ĐỨC CỐ GIÁM MỤC ALEXIS - VỊ GIÁM MỤC SAY MÊ NGƯỜI NGHÈO

Những chuyện người viết sắp kể ra đây về cuộc đời của Đức Cố Giám Mục Alexis Phạm Văn Lộc có lẽ ít ai biết đến, bởi sự khiêm nhường của ngài, không muốn ai biết đến những công phúc mình đã làm. Tôi may mắn được tiếp chuyện với Yă Gong hơn một giờ đồng hồ ngay bên linh cữu của Đức Cố Giám Mục Alexis.

Yă Gong là nữ tu thuộc Hội dòng Ảnh Phép Lạ, đã được Bề trên chỉ định để chăm sóc phục vụ Đức Cố Giám Mục Alexis cùng Yă Mar và Yă Nhun, họ là những người đã hi sinh mấy chục năm cuộc đời

để phục vụ Đức Cố Giám Mục, không quản ngại gian nan vất vả, đêm hôm mệt nhọc để sống trọn tình con thảo.

Vì học được bài học khiêm nhường của Đức Cố Giám Mục, nên khi được hỏi về những khó nhọc vất vả trong cuộc đời phục vụ Đức Cha, Yă chỉ cười và tiếp tục kể về những kỉ niệm của “Ông” (Yă thường gọi Đức Cố Giám Mục; trên miền Núi Rừng Tây Nguyên thường gọi những vị đáng kính là Oí (Jrai), Bok (Bahnar) = Ông, vì thế việc gọi Giám Mục là Ông, Ông Ngoại, Ông Nội, Ông Cố là thể hiện lòng kính trọng của con cháu) với người nghèo. Qua những người khác, tôi được biết Yă là người đã tận tình săn sóc Đức Cố Giám Mục từ khi còn làm Giám mục Chính tòa, đến những năm tháng nghỉ hưu, hay lúc ốm đau trên giường bệnh và cả những phút cuối đời, Yă vẫn ở kề bên, trung thành và kiên nhẫn, phó thác và nhân hậu.

Yă Gong cho biết Đức Cố Giám Mục Alexis đúng là một giám mục của người nghèo, say mê người nghèo, yêu thương người nghèo.

1. Sống nghèo:

- Cả khi khỏe lẫn lúc bệnh, ngài không bao giờ dùng sữa Ensure, vì nó đắt tiền. Ngài thường nói với các Yă phục vụ: “Chỉ được mua sữa Ông Thọ thôi”. Tuy ngài nói vậy, các Yă vẫn mua sữa Ensure nhưng đổi là sữa Ông Thọ vì sợ ngài không uống.

- Nhiều lần và nhiều người đã nhìn thấy một ông cụ già mặc áo sơmi dài tay đen, đeo cổ còn trắng, lồm khồm đi sang Dòng Ảnh Phép Lạ đọc kinh chiều, nhưng ít ai biết rằng, chiếc áo đó ngài đã

chọn trong bao tải quần áo cũ quyên góp cho người nghèo, không biết ai đó đã bỏ chiếc áo đó nên ngài đã lấy mặc.

- Lúc ngài đau nặng, người ta vào phòng và nhận thấy cái khăn mặt của ngài đã dùng quá lâu, rách nát tả tơi nên nặng lời trách các Yă không mua khăn mới cho ngài. Nhưng mấy ai biết được rằng, các Yă đã năn nỉ nhiều lần mua khăn mới nhưng ngài không cho phép, vì *“nó vẫn dùng được”*

Người viết ra những dòng này theo lời kể của một chứng nhân, không phải để cổ xúy một lối sống nghèo khắc kỷ nhiệm ngặt hay ca tụng tán dương theo thói đời, nhưng chỉ một lòng muốn cho độc giả thấy rằng, cuộc đời Đức Cố Giám Mục Alexis là một cuộc đời thanh bần, ngài đã dành tất cả tâm trí, sức lực và tiền của cho người nghèo, tâm hồn cao thượng của ngài luôn có chỗ dành cho họ.

2. Yêu thương người nghèo:

- Có lần ngài đã nói với Yă Gong: *“Tiền bạc giúp người nghèo ông không tiếc, vì họ được ăn và được sống, nhưng ông không ghi chép sổ sách, vì nếu ghi chép mình thấy số tiền lớn lại sợ tiếc tiền không dám mua nữa”*

- Không nghĩ về sự sống chết của bản thân: Năm ngài bị ngã gãy chân vì mãi lần chuỗi, con mèo cứ chạy theo và quấn chân ngài, ngài đá con mèo chẳng được lại ngã lăn ra đất, phải đi viện hai tháng ở Sài Gòn. Vậy mà ngài chẳng quản ngại sống chết đau yếu, nhất mực đòi về Kon Tum: *“Cho ông về, nhiều người nghèo đang đợi ông, họ sẽ chết đói mất”*. Một giờ sáng vẫn tiếp tục đòi về, bác sỹ không đồng ý cho về nên ngài đã khóc. Lần khác, ngài đau bụng, phải nhập viện ở Sài Gòn để phẫu thuật, Cha Tổng Đại Diện Giuse Nguyễn Thanh Liên lo lắng chạy chữa đến quên ăn, Yă Gong lo lắng đứng chờ ngoài phòng cấp cứu đến quên cả...ngồi, chân sưng tấy đau nhức đến nỗi phải...nhập viện; thế nhưng, miệng ngài vẫn lẩm bẩm thương nhớ người nghèo không có cơm ăn. Ngài không hề phàn nàn về đau khổ bệnh tật mà chỉ căn dặn các Yă: *“các con hãy lo cho người nghèo, cứ lo đi, Chúa sẽ giúp”*.

- Sau 1975, dân tình đói khổ càng nhiều, ngài thân làm giám mục nhưng lặn lội tới Quy Nhơn, Bình Định mua bột mì để các Yă làm bánh trắng tiếp tế cho dân. Chính ngài cũng đã đi theo các Yă đến nấu cơm cho Cô nhi viện và Trại cùi, nhất là các dịp Lễ Giáng Sinh và Tết Nguyên Đán. Ngay cả khi thập tử nhất sinh gần đây, ai cho đồng nào ngài cũng dùng mua gạo cho người nghèo hết. Đến khi ngài an giấc ngàn thu, ngài chẳng còn đồng nào, chỉ còn lại mỗi Chúa làm gia nghiệp. Thật hạnh phúc cho cuộc đời không dính bén đến của cải thế gian và họ ra đi thật nhẹ nhàng êm ái.

3. Những lời trần trối sau cùng cũng là lời dành cho người nghèo:

Sáng ngày sau cùng của cuộc đời, Đức Cố Giám Mục đã dành để xin lỗi người đã phục vụ mình suốt mấy mươi năm cuộc đời, nhưng

cũng không quên gửi gắm những lời nhắn nhủ cho người nghèo. Không gian trầm lắng, chỉ có vài Yă đang lặng lẽ chăm sóc cho ngài vì biết rằng giờ của ngài đã đến. Yă Gong định xua tan bầu không khí nặng nề nên cất tiếng hỏi:

- Yă Gong: “Ông sợ chết không?”
- Đức Cố GM Alexis: *Không, nếu Chúa muốn, ông muốn về sớm, ông đã sẵn sàng theo ý Ngài rồi.*
- Yă Gong: *Ông đi ông đừng quên cầu nguyện cho con nhé.*
- ĐGM: *Có, ông sẽ cầu nguyện cho con. Ông cũng xin con tha thứ cho ông nhé, trong ngần ấy năm trời Yă đã phục vụ Ông, nhưng nhiều khi Ông nóng nảy.*
- Yă Gong: *Con cũng xin lỗi ông, có điều gì con sai lỗi trong những năm qua, mong ông tha thứ cho con.*
- ĐGM: *Nếu Chúa kêu ông đi, và nếu con có khả năng, con cứ tiếp tục giúp đỡ người nghèo như con vẫn làm.*
- Yă Gong: *Ông bỏ con đi rồi, con lấy đâu ra tiền cho họ?*
- ĐGM: *Ông đi rồi còn có Chúa, còn có bác Đậu giúp đỡ. Thôi, Ông mệt lắm rồi”.*

Cái chết là một sự thật và là một nỗi sợ hãi ghê gớm nhất đối với con người, nhưng những ai đã tỉnh thức sẵn sàng thì không có gì phải sợ hãi, vì họ đã làm theo ý Chúa và đang hân hoan chờ đợi được lãnh phần thưởng không bao giờ hư nát. Cả cuộc đời Đức Cố Giám Mục đã hi sinh phục vụ những người nghèo, say mê vì người người nghèo, xả thân người nghèo. Họ là ai? Họ là chính Đức Kitô như lời Ngài đã phán trong Tin Mừng Mathêu: “*Quả thật, ta nói cùng các ngươi, hễ các ngươi đã làm việc đó cho một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta, ấy là đã làm cho chính mình ta vậy*” (Mt 25, 40).